

Nr 35

Av herr **Onsjö**, om utfärdande av bruttolönetabeller för de statsanställda.

Vid löneuppgörelser under senare år har allt större betydelse tillmätts för-
måner ovanför kontantlönen. Särskilt gäller detta pensionsutfästelserna. Här-
med har uppmärksamheten vid förhandlingar på arbetsmarknaden i allt
större utsträckning riktats på bruttolönenivåerna. För i statens tjänst an-
ställda finns emellertid numera icke någon angiven bruttolönenivå. Det synes
vara ett allmänt arbetsmarknadsintresse att denna brist avhjälpes. Lönerö-
relserna har numera till stor del kommit att gälla problem kring relationerna
mellan de olika grupperna. För de statsanställdas vidkommande har detta
förhållande framträtt i aktioner för s. k. nollställningar, dvs. anpassningar
till löneförändringar för jämförbara grupper på den enskilda sektorn av
arbetsmarknaden såväl till följd av avtalsrörelser som genom löneglidning.
Vid sådana lönejämförelser är det givetvis ett hinder, att de statsanställdas
bruttolöner inte är närmare preciserade. Man har vid jämförelserna icke
något mera exakt mått på vad de statsanställdas arbetsersättning i verklig-
heten utgör. Det är givetvis önskvärt, att de statsanställda vid lönerörelser
och i andra sammanhang har sitt bruttolöneläge preciserat. Samtidigt är
detta ett intresse även för den enskilde löntagaren. Det finns säkert många
som inte har riktigt klart för sig vad en pensionsförmån är värd. Önskvärt
vore därför att även det kapitaliserade värdet av pensionsförmånerna kunde
anges i lönetabellerna.

Det kan invändas, att det fördelningssystem, som ligger till grund för den
statliga pensioneringen, försvårar uppställande av bruttolönetabeller. Det har
emellertid vid tidigare riksdagsbehandling, exempelvis 1946 och 1947, an-
setts möjligt att vid nettolönesystem dock ange bruttolönenivån. Frågan om
fastställande av nämnda nivå kan för övrigt behandlas vid förhandlingar
med de statsanställdas huvudorganisationer.

Bruttolönetabeller, innefattande beräknade pensionsförmåner för de stats-
anställda, bör kunna utges antingen som bilaga till löneförordningen eller i
form av särskilt cirkulär i svensk författningssamling. Därest möjligt bör
även andra förmåner än pensionsförmåner kunna tagas med i beräkningen.

Med stöd av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte anhålla hos Kungl. Maj:t om utfär-
dande av bruttolönetabeller för de statsanställda i enlighet
med vad i motionen anförts.

Stockholm den 21 januari 1959

J. Onsjö